

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Föltétési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 krjával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyházas petit-sor egyszeri közlésért 7 kr
 kétszeriért 8 kr, többszöriért 5 kr évenként.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyilttérben:

minder: négyházas garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötöttesben levő hirdető-irodák, elő-
 szetünk, vagy a gyakori hirdetőik telmes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— vasárnap reggel. —

A hirdetések, előfizetések és a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelezési épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Városi köztelkek.

Tudomásunk szerint Léva város képviselőtestületének van egy közgyűlési határozata, mely utasítja a tanácsot, hogy mindazon háztulajdonosokat, kik a városi köztelkekből bizonyos részleteket élveznek vagy birlálnak, hívja fel, hogy mutassák ki birlalásuk jogczimét s a mennyiben pedig elfogadható jogczimet kimutatni nem tudnak, kimozdításuk iránt a törvényes lépéseket megtegye.

Tényleg még ma is a Csáky szalmáját képezik városunkban a közterek, utak, üres telkek stb. Igaz ugyan, hogy a szepitőbizottság minden újabb építkezésnél ügyel arra, hogy az épületek kizárólag a magán tulajdonon az ut-szabályozási vonalban épüljenek s csak ha a szabályozás követeli, sajátítassék ki magántulajdon köztérre s viszont. Azonban a hivatkozott közgyűlési határozat nem erre vonatkozik. Hanem arra, hogyha előveszszük Léva város régi és új állapota térképét, azt találjuk, hogy a közterek, utcák, utak keskenyebbek, kisebbek. Van sok olyan telek tulajdonos, a kinek az előtt csak egy udvara volt, most a másik felől háromszög alakban egy kis, mint maga is mondja, foglalt kertje is van; egy másik ki neki ment a háza mellett levő közteret s abból elkanyarított egy darabot s azt maga tulajdona gyanánt elkerítette. Ismerünk egy háztulajdonost, ki egy a közlekedés számára fenntartott s az utca folytatását képező utat egészen elzárt s más felé terelte, jobban mondva kényszerítette a forgalmat. Így kétes és bizonytalan a lévai uradalom jogczime is, melylyel a város tulajdonát képező s a malom előtt elterülő, jelenleg a magyar korona vendéglő udvarát képező köztelket minden esztetikai szépség ellenére s a közegészségügy rovására használja.

Egy szépen értékesíthető vagyon

fekszik az ilyen jogczim nélkül használt köztelkekben, melyek most nemcsak hogy hasznot nem hajtanak a városnak, de fejlődésének, csinosodásának, arányos szépítésének csak gátul szolgálnak.

Hajtsák végre azt a határozatot mindenki vel szemben s ha valaki jogczim nélkül bir valamit s esetleg arra szükség nincsen, illő összegben vétessék meg vele az általa használt köztelket.

A vételárban is rendkívül nagy aránytalanságot látunk, a mi igazán jellemző városunkra nézve. Tudunkkal a köztelkek négyszögölének ára egy forint ötven krajczárban van megállapítva. Lehet, hogy ez a külső városrészekben nem ér többet, noha a magántulajdonosok között itt is 2—4 forint annak az ára, de az már teljesen abszurdum, hogy valaki a szurdikban is úgy fizesse a telkek négyszögölét, mint a főtéren, hol egy négyszögöl értéke minimum 50 forint.

Ilyen kezelés mellett s azzal az indolenciával, melylyel a jogtalanul elfoglalt köztelkek iránt viseltetünk, nem lehet követelnünk, hogy a magán tulajdonosok több respektussal viseltesenek a közvagyon iránt, melynek sértetlen fenntartása első sorban a városi hatóság kötelessége.

Revideálja csak újra a közvagyon, vegye számba annak eredeti méreteit, derítse ki a foglalásokat, hogy a mint minden magán ember sértetlenül fenntartja a maga vagyonkáját, maga város is sértetlenül iparkodjék azt korrórkorra időközön át megőrizni.

És pedig a foglalások tisztázása annyival sürgősebb, mert mint látjuk az utcák szabályozásának ez az egyik legfőbb akadály.

TÁRCZA.

A szegény Gyuró históriája.

— Irta: NOBODY. —

A fenyvesalji fürdőnek színe-java, valami 16 főnyi társaság, kinn ültünk a havasi tengerszem partján. Bárkány Viktor, a dugaszdag vállalkozó volt a vendéglátó házigazda s a társaság egyhangú véleménye szerint aglegény léteire is ugyancsak kitett magát ért, konyhája, pinczéje jó hire-nevéért.

Az éles hegyi levegő, hosszú séta és csónakázás hallatlanul megnövelték étvágyunkat, evett is mindenikünk másnapra valót is, a nagy mázos fazekakat és fekete kondérokot mégis alig birtuk félig is kiüríteni.

Nagyobb volt a szemünk, mint a szánk.

A mint mondtam, jól voltunk lakva a fezzülésig mindannyian s mégis irigyen néztük a felszolgáló csinos tót leányokat és menyecskéket, a mint arábbat mi tőlünk öltükbe kaptak egy-egy természetes edényt s rövid uton, az osztogató fakanállal gyűrték magukba a sok mindenféle jót.

Fekete kávé után ki-ki kényelmes fészket csinált magának az illatos selymes fűben.

A sok étel, a nehéz borok egészen el-lankasztottak, jóleső lusta kényelemmel heveredtünk végig a gyepen s jóllehet hölgyek is voltak a társaságban, senki sem érzett magában kedvet a beszélgetéshez. Itt ott hangzott el egy-egy rövid kérdés és felelet, egyébként csendesen bámultuk a felsőes nyári tájképet.

Apró ködfoszlányok — a délelőtti eső maradványai — lógtak a setét fenyők tete-

jében s hemperegtek a tónak aczélszínű tükörén. A nap sugára csillogva csuszott el a száz számra röpködő szitakötők fényes testén és reczés szárnyain s a mint végig sikamlott a tó vizén, azt lehetne mondani, tűzbe borította a fodrozódó hullámokat.

Valóban páratlan vidék! kiáltott fel jó idő múlva a szép szolgabiróné, — ugyan urak, kinek volna kedve feljönni a kopasz-köre, azt mondják, hogy onnan az egész környéket be lehet látni.

A fürge asszony nép hamarosan hajlott a szóra, az uraknak pedig — mit volt mit tenniük — követni kellett a példát.

Tán nem egyforma jókedvvel, de lassan még is csak az egész társaság felkászálódott, kivéve jó magamat, kit bicze lábamra való tekintetből felmentettek a hegymászás alól.

En majd csak a faluba megyek le — mondtam — legalább utána nézek a kocsi-
csiknak.

Ugyis cselekedtem.

Kifeszítettem napernyőmet s kényelmes sétalépésben neki indultam az alig 500 lépéssel alább fekvő falunak. Nem nagy mesterség volt bejárni, össze-vissza alig állott vagy száz viskóból, hamarosan készen voltam vele: A hegyre nem akaródzott még visszamenni, — nagyon meleg volt az árnyéktalan domboldalon — betértem hát a falu közepén álló korcsmába.

Meghuztam a kilincset helyettesítő kőczmadzagot s beléptem az ivószobába.

Micsoda ellentét!

Odakinn csupa élet, frissesség és világosság minden, itt benn pedig? . . . Isten

Néhány szó a cselédügyhöz.

Nagyszombat, 1897. okt. 11.

Ki ne érezné, hogy a cselédügy a családi életben egy elsőrangú ügy? Ki ne tudná ennek fontosságát belátni?

A tapasztalat bizonyítja, hogy ezen kérdés a szűkebb körben, mondjuk a családi körben s a tágabb társas körben s hogy igazságosak legyünk főképpen a női körökben, hányszor kerül napirendre.

Nincs olyan kérdés mai napság, talán az európai béke kérdését se véve ki, a mi jobban agyon lenne már tárgyalva, mint ez. — Hja mert az európai béke kérdése, közvetlenül az államokat érinti s csak közvetve egyeseket; — de a női házi cselédügy közvetlenül érinti a családi, a társadalmi békét.

Oh ti boldogtalan férjek, melyikétek ne tapasztalta volna azt, mikor a munkában elfáradva visszatértek a kedves otthonba a nyugalmat élvezni, hogy akkor elébeteik jön a házurnője, ekképen kezdván a szót: „Képzeld csak ez a Mari, Náni“ s így tovább a szerint, a mely névre cseléded hallgat — már megint mit csinált? „Elküldöttem a piacra korán reggel s csak délben jött haza“ a vagy: „Engedelem nélkül mert elmenni, mikor itthon annyi a dolog, hogy azt se tudom, hol a fejem s csak egy óra mulva került elő.“ A vagy „Csak így, vagy amugy szóllottam reá s milyen goromba volt hozzá“ a vagy óh! szörnyűség! engedelmem nélkül merte a szeretőjét fogadni, mintha a mi házunk stb. tovább el se mondom.

Mi és mindenféle lehet még, a mi a Mari, vagy a Náni, hosszabb bűnlajstromában előfordul.

És jaj! most ezerszer jaj! neked férj, ha téged minden nyugalomból ki nem hoz, ha te még ezek után is szeretnéd az otthon nyugalomát élvezni. „Te nem tudsz a cselédeknek pa-

a megmondhatója, mikor szellőztettek utoljára. Az ablakokat a párázatnak és pornak összekeveredéséből valóságos sárkéreg borította, vizenyős fekete foltok tarkították az amugy is füstös, piszkos falakat, a sok kiöntözött pálinka egészen belevette magát a ledönczölt nyirkos földbe s a söntésből kiáradó petróleum és eczetszaggal együtt olyan valami pokoli illatkeveréket árasztott, mely alig hinném, hogy engedne valamit a gr. Széchényi látta és szagolta chinai házaknak.

Mindegy, már benne voltam.

Leültem és sört hozattam. Gyönyörű sárgára kiszivott ősz szakállá volt a zsidó korcsmárosnak, mialatt a sört kihozta s elem állította, folyton azt simogatta szemölcsével telihintett jobb kezével. Elem tette a sört, azután visszament. Leült a söntés szögletébe s szóltalanul simogatta tovább a szakállát, most már váltogatva hol a jobb, hol a bal kezével. Szakasztott olyan volt, mint egy jóllakott keresztresztes pók hálója sarkában.

Kivülem és kivüle még hárman voltak a hűvös setét ivóban. Egy dere-edő tót ember s mellette egy asszony ültek szóltalanul a hosszonyaku üveg mellett, a söntés mellé támasztott kis asztalnál pedig egymagában gunyasztott a falu birája.

Ismertem a birót régebről, fuvarosom volt egy párszor, katonaviselt ember, ki katonáknál magyarul is jól megtanult, odaültem hát mellé.

A nagy hangból, melyen fogadott s abból, hogy kezemet folyton szorongatta, rögtön észrevettem, hogy már jócskán felöntött a garatra.

rancsolni.“ „Tenéked nincs a cseléd előtt tekintélyed, azért oly rosszak minálunk mindig a cselédek.“ „Te csak a magad kényelmét keresed — én akár belebetegedhetem a sok méregbe.“ „Te talán nem akarsz kellemetlen lenni e cselédeknek“ stb. stb.

S ha te boldogtalan ember, ekkor úgy kezded a szót „De kedvesem“ a vagy felkelsz és összeteremted a cselédet amugy igazában, vagy meg is vered. — Így se jó — úgy se jó. Előbbi esetben azért gyűlik meg a bajod, mert nem vagy fogékony a cselédrendtartás iránt, — utóbbi esetben pedig azért, mert a cseléd rendszerint rögtön ott hagyja a helyét s akkor ismét szemrehányást kapsz feleségedtől, hogy szigoruan bántál a cseléddel s elmenetelét okozád.

Most azután tessék elmenni a kapitányhoz, a vagy a szolgabiróhoz. No meg onnét, a hol panaszodat terjeszted elő, a helyszerzőhöz.

Amott nem biztatnak. A legtöbb rendőrkapitány, vagy szolgabiró a panaszra leüti a fejét, felhuzza a vállát s azt mondja: „Ja uram, ha volna jó cseléd, akkor első sorban magamnak szereznek olyat.“ — Emitt pedig, ha megnyitjuk tárczánkat, kapunk néha cselédet, — de legtöbbször még akkor sem, nyáron pedig a mikor sok a nap-szám, soha.

Ez a dolognak egyik oldala hát még a másik. A mikor asszonyaink összejönnek s végzetünk közéjük sodor. Van akkor mit hallgatni a cselédek rosszságáról, no meg helylyel közel a divatról. Igaz ugyan, hogy mi a beszéd fonalat átvihetnénk más tárgyra is, de csak tessék megpróbálni asszonyok között szóhoz jutni. Könnyebb volna ennél a nagyszombati sok templom torony közül egyet a lévai nagytemplomra hozni.

Hát kérem ezek nagy bajok, lássuk

Adjon Isten biró ur! mi ujság a faluban?

Semmi pan velkomozni, semmi. Esik az eső, rothad a krumplic, iszik a szegény ember, felelé s mosolyra huzódott borotvált szája széle, amint megemelinté a kotyogós porciót.

Megálljon biró ur, igyék velem egy kis sört — mondok — s még egy poharat meg három üveg sört hozattam magam elé.

Egy hajtásra megivott egy pohár sört, de láttam, hogy nem nagyon izlett neki.

Nem issza a sört biró ur? kérdém.

Megiszom én kérem, de csak pityovitzával.

Hát az mi az Isten csudája? mondok.

Megint elnevette magát, büszkén a felett, hogy olyat mondott, a mit én nem tudok, odakacsintott a söntés felé s visszafelelt.

Rum.

Ugyancsak néztem egyet a szóra, de hadd legyen meg az öröme, hozattam neki rumot. Harmadig töltötte a poharat rummal, sörrel betetőzte, úgy ivott belőle.

Hát aztán jobb lesz avval az a sör?

De bizony! meg oszi! bódíti legalább az embert.

Végig néztem rajta, de nem kértem kóstolóbá.

No, gondolám, az urak is megteszik, hogy cognacot töltenek a fekete kávéba, miért ne tölthetne a tót rumot a sörbe, ha úgy jobban szereti.

Mialatt mi így időztünk, a másik asztalál ülő egy pár ember is életjelt adott magáról. Miért-miért nem, a férfi egyszerre

tehát mik ennek az okai s miként lehetne ezeken segíteni.

A cseléd törvényt szigorítani? A vagy cselédjavító egyesületeket felállítani? Amarra szükség nincsen, mert a cseléd törvény elég szigorú; emez célra nem vezet, mert a cselédjavító egyesületbe egy cseléd se állana be önként, ellenben urnóink annál többet gyűléseznek benne s megtörténnék legtöbb esetben, hogy se urnó, se cseléd nem volna a háznál s a házigazda maga vezethetné a háztartást.

A baj főokait én a cseléd rendtartási törvénynek az illetékes hatóságok részéről való enyhe alkalmazásában, a rövid szerződésben és főképen a cseléd szerzési intézetek visszaéléseiben találom.

A cseléd rendtartó első fokú hatóságok ugyanis ritkán világosítják fel a házi cselédeknek arról, hogy a gazda családfelelőse alatt állanak, hogy a családfőt velük szemben azon fegyelmi jog illeti, a mely illeti a szülőket gyermekeik irányában, sőt egyik másik ily hatóságnál félre vezetik azzal, hogy a cselédet testi fenytéssel illetni, kemény szavakkal korholni, a kimenőktől, szerezőktől eltiltani nem szabad. Innen van az hogy ily okokból feljogosítva érzi magát a cseléd a szerződés szerződést időn kívül is felbontani. A ki pedig szigorubbant veszi a dolgot, becsukja a cselédet egykét órára s azzal szabadjára ereszti, a helyett, hogy a cselédet annyiszor a hányozor visszakísértetné gazdájához. Igaz ugyan, hogy ez fáradságos volna, de egy-két ily példa, megteremné a jövőre gyümölcsöt.

A szerződés szerződéseket illetőleg, a fővárost kivéve, nem tartom czélszerűnek, a rövid időtartamu hónapos, vagy negyedéves szerződéseket.

A házirendnek, a cseléd tartók szokásának a cseléd tulajdonságainak a felismeréséhez, az őszhang létesítéséhez vajmi kevés ez az idő.

Az a cseléd a ki tudja azt, hogy rövid idő múltán elhagyhatja gazdáját, nem igyekezik magát megkedveltetni akár szorgalmával, akár a viseletével. Igaz ugyan, hogy a szerződés szerződés idejének — időtartamának meghatározása első sorban a társadalom összességének a feladata, de a hatóságok itt is megtehetnének annyit, hogy egyéb megállapodás híján a szerződés szerződéseket egyévre megkötötteknek tekintenek és tekintetnek.

A rövid szerződés szerződés semmi egyéb nem jó minthogy a cseléd ke-

resményét részben elfecsérelje, részben pedig a cseléd szerzőknek nyújtson vele kenyérkeresetet. — E mellett a hely nélkülség az erkölcsi súlyedésnek a melegágya is szokott lenni.

És most jövök a bajnak a forrásához, a cseléd szerző intézetekhez, jobban mondva a cseléd csábítókhöz. Nem köz tudomás-e hogy legtöbb helyen ezeknek a mestersége a saját megélésüknek biztosításából s a gazda és cseléd megszereléséből és a cseléd elrontásából áll. Mert hiszen még Píripócson is van három cseléd szerző, a hol a cseléd is kevésből több. Persze Píripócson a rendfőnöke arra nem ügyel, hogy a cselédcsábítók rendes könyvet vezessenek, a hol a cseléd kereső jelentkezésének ideje, napja, órája bejegyzetnek s az is hogy mikor adatot ezután oda cseléd. Nem ügyel a pírípócsi rendfőnöke arra, hogy a cseléd szerzők egy-két cseléddel dolgozzanak s ezeket rövid idővel az elszerzés után visszaszerzik s máshová helyezik ismét el s mind a sipisták a kártyát, úgy tüntetik el ide-oda a cselédet. A pírípócsi rend nagymestere, nem veszi észre, hogy a cselédcsábítók csak odaadnak cselédet, a hol busásan zsarolhatják meg a cselédkeresőt. Ezért nincs a pírípócsi rend nagy vezérének se cselédje.

Ámde minek Píripócson három cseléd szerző, — talán egy is elég lenne? — Hát miért nem vezet a pírípócsi cseléd szerző rendes üzleti könyvet, ha már e részben, a nagyobb városi cseléd szerzés majmolódik. És miért nem tekint abba bele a pírípócsi rendnek teremtője. És végül, a többször említett hatalmas ur, miért türi el a cseléd búrzejátékát. — Ezt kérdezzük meg s akkor nyugalmassabb lesz a családi otthon s a nők társasága.

K. V.

Barsvármegye közigazgatási bizottságának ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 12-én tartotta havi ülését. — Az alispán a szeptember hóról beadott jelentéssel bejelenti a vármegye tisztikarában történt azon változást, hogy Okolicsányi Árpád elhalálása folytán árvaszéki ülnökké Nemessányi Miklós, Bognár Lajos elhalt árvaszéki jegyző helyébe Szabó Kálmán árvaszéki jegyzővé megválasztottak, — és Szabó Kálmán gyámi könyvvezető helyébe a vármegye főispánja Bodó István nevezte ki. Ugyancsak kinevezte a főispán Medvezky Ottó a lévai járásba beosztott szolgabírótt. főszolgabíróvá, és Pázmány Lajos levél-

mészertelene, olyan kísértetiesen kongott egyik faltól a másikig az egyhangú mély dudolás:

„Kimegyek az erdőbe
Kimegyek az erdőbe
Szedek majd vadalmát
A kendőmbé.
Egyél csak Maricze
Ha kifogy belőle
Mégint szedünk vadalmát
A kendőmbé.

A pálinkás üveget újra megtöltötték, újra kiitták. Mindig jobban-jobban elhuzta az éneket az ember s mindig jobban-jobban dülöngözött a nyakába kapaszzkodó asszony. Egyszerre csak a férfi lerázta magáról a feleségét, helyre rángatta lecsuszott condráját, tüszőjét s ingadozva felénk tartott. Feje és dereka meg meg csuklott s hogy az egyensúlyt fenntarthassa, rátette két kezét a bíró vállára s szaggatott hangon ilyenformán beszélt tótul hozzá:

Maradj az Istennel bíró, én is voltam bíró, nem jön már a végrehajtó, nincs mijét elvigye nyavalyás Gyurónak. Jó éjszakát bíró.

Azzal odament a söntéshez pálinkáért, de a zsidó nem akart adni neki. Darabig alkudoztak utójára is az én emberem levelette a tüszőjét s odadobta zálognak a söntésbe. A pálinkát megkapta, huzott egyet belőle s az ajtó felé tartott. Felesége belekapaszzkodott a condra ujjába s vele ment.

Az ember az ajtóból még egyszer visszatért, elem állott s készsorsításra nyújtotta kérés tenyerét. Beletettem a magamét s türtem, hadd szorongassa. Mialatt kezemet fogdosta, darabig szótlánul nézett a földre, egyszerre csak megszólalt:

Te is ur vagy, uram, de mindegy, azért lehetsz jó ember, maradj az Istennel, nagyságos ur.

tárnok lemondása folytán leváltáronkák Sefesik Ferenczet.

Az állatgészségügy a múlt hó folyamán kielégítő volt, úgy hogy a ragadós tüdőbő és a ragadó szájszáj és körömfájás nem lépett fel, miért is a szarvas marha kiviteli tilalom nem lett újból elrendelve s csupán a sertéseknek sertésvesz miatt Szerbiába és Horvátországba való kivitele volt tilos, mely tilalom azonban az egész országra lett elrendelve.

A pótdókból befolyt utadóban 16987 frt 33 kr. a hátealék 80711 frt 3 kr. betegápolási pótdókból befolyt 5944 frt 15 kr. a hátralék 12728 frt 97 kr.

A kir. tanfelügyelő bejelenti, hogy a vallás és közoktatási m. kir. miniszter az újbányai községi iskola tanítók fizetésének kiegészítésére 94 frtnyi évi pótdókból engedélyezett, és hogy az újbányai tanítók ez összeggel összesen évi 550 frt fizetés juttatásba részesülnek. A nagymányai rom. kath. tanítók fizetésének kiegészítésére 76,100 illetve 51 frt engedélyeztetett. Ezen összegekkel az 1896/97. években tanítói fizetések kiegészítésére összesen 5005 frt állandó évi segély engedélyeztetett. — A segélyezett iskolák száma 48.

Továbbá bejelenti, hogy a közoktatási miniszter a zsitva-kenéz kis-apáthi közs. állandó gyermekmenedékház 1897. évi fenntartási szükségleteinek fedezésére második részletként 100 frttal utalványozott. — Kiemeli, hogy Szentiványi Oszkár nagybírtokos ezen menedékház elhelyezéséhez évi 100 frt lakbér-elengedéséhez járult.

A vármegye főorvosának jelentése szerint a közegezségi állapot az egész megye területén kedvező volt.

Trachoma: szeptember hó végével maradt 656 trachomás, — 280 trachoma gyanus, összesen 936 orvosi kezelés alatt.

A kir. pénzügyigazgató bejelenti, hogy szeptember hóban befolyt egyenesadóban 128123 frt 56 kr. hadmentességi díjban 3095 frt 39 1/2 kr. Ezen eredmény a múlt év hasonló havában elért eredményről az egyenes adóknak nagyobb 10633 frt a hadmentességi díjnál kisebb 516 frt 59 1/2 kr. — r. t.

Barsvármegye törvényhatósági bizottságának ülése.

Barsvármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 14-én rendkívüli közgyűlést tartott a főispán elnöke alatt, melynek egyedüli tárgya a nemzet nagyjainak szobrok emelése iránt kibocsátott legkegyelmesebb királyi leirat alkalmából a felségéhez hódoló feliratnak intézése.

A megjelent bizottsági tagok megtöltötték a termet.

Elnökölő főispán a közgyűlést következő beszéddel nyitotta meg:

A magyar történelem lapjain Clio arany és fénytől ragyogó betűkkel f. g. ja megörökíteni a közel múlt nagy és dicső eseményeit.

A császár és király látogatások bizonyosságot tettek arról, hogy dicsőségesen uralkodó felséges királyunk bölcs kormányzata

Elmenőben átkarolta a feleségét, magásra tartották a pálinkás üveget s újra rákezdték a dalolásra. Jőcskán elhaladhattak már s még mindig hallani véltem a busongó dallamot:

„Kimegyek az erdőbe . . .“
Micsoda ember volt ez? kérdem a bíró.

Drojna Gyurónak hívják, ő volt én előttem a falu bírája.

Bíró? hát aztán mi tette úgy tönkre ugye a pálinka.

Dehogy a pálinka uram, dehogy a pálinka, nem öli meg a tótot az ital, megölik az urak.

Hogy-hogy? kérdem.

Minek mondjam én el azt neked uram. Te is ur vagy, mi neked egy szegény tót, elmondanád a tótbiéknak s én aztán mehetnék Gyuró után.

Nem akartam faggatni emberemet, látam, hogy meg van arról győződve, a mit beszél, szórakozottan kopogattam poharam aljával az asztal s elgondolkoztam egyről-másról, nagy urak jó dolgáról, szegény ember nyomoru mivoltáról.

A bíró ivott. A nélkül, hogy kérdeztem volna, egyszerre csak neki fohászodott, megtűrte ingujjával a száját, végig dült két könyökével az asztalon, rám se nézett, úgy beszélt akadozva hozzám.

Mégis csak elmondom én azt neked uram. Ne beszélj el, hogy én tölem hallottad, tán még segíthetsz is rajtunk.

Ránéztem, megtöltöttem poharát s vártam a szót.

Én előttem volt bíró a Gyuró. Földje, háza, négy szép ökre volt, semmi baja se volt. Maga főzte pálinkát tartott a házában,

megszerezte kifolé is nemzetünknek azon állami súlyt, mely azt méltón megilleti és viszont mi megmutattuk lelkesedésünk és pompával napfényre hozott tüntető vendégszeretettel, hogy ezen események fontosságát, súlyát, megérteni, felfogni tudjuk.

És ime ezen magaslatos pillanatokban ezen fenséges és világra szóló események lezajlása után, Felséges Urunk és Apostoli királyunk, mintegy jelét adandó az ő legmagasabb érzelmünk, hű népe iránti szeretetének, azon úterre tapint, mely a legérzékenyebb, melyben nemzeti büszkeségünk fekszik, melyre multunk, jelenünk, és jövőnk alapítva van nemzeti történetünk. Igen azon történelem, a melyre minden magyar büszke, és hogy mindenk föltött büszke a legelső magyar ember a király, azt megmutatta Felséges Urunk azon soha elgégé meg nem hálálható magasztos tényével és felséges ajándékával, mellyel nemzetünk történelmének dicső multját mintegy megírja és szobraival Európa előtt önmaga tárja föl.

Igen Uraim! ezen szobrok nem csak a a multnak hirdetői, de hirdetői majdan utódaink előtt annak is, hogy nemzeti nagy multunk dicsőségét, nemzeti újjáébredésünk törekvéseinek sikerét felségesen uralkodó apostoli királyunk I. Ferencz József koronázta meg.

Ezen tényre minden hazafi szíve megdobban és minden lélek fohászt küld a magyarok Istenéhez, hogy áldja meg a legjobb legnemesebb királyt. — Eljen a Király!!!

Ezek előre bocsátása után tisztelettel jelentem, hogy kötelességet véltem teljesíteni akkor, midőn ezen alkalomból a mai napon rendkívüli közgyűlést hirdettem egyedül a czéltől, hogy az esetelt érzelmektől áthatva Barsvármegye tekintetes törvényhatóságának alkalmat nyujtsak Felséges urunk és apostoli királyunk iránt érzett alattvalói hű ragaszkodásunk és hódolatunknak a legmagasabb tró. számolya alatt leghálásabb kifejezést adni.

Ezután Simonyi Béla alispán magvas beszédedben indítványozta, hogy Ő felségéhez hódoló és köszönő felirat intéztessék, mely indítvány egyhangulag elfogadtattott, mely után a felirat felolvastattott, mely a következő:

Császár és Királyi Felség! Legkegyelmesebb Urnak!

Az öröm könnye csillog a magyar nemzet szemében, ajkai hálát és fohászt rebegnek.

Hálát, mert Felséged szeretetével boldogítja és kegyével árasztja el a nemzetet, melynek minden szívdoiban Felségedé.

Fohászt, hogy az Egék Ura tartsa meg Felségedet s a fenséges királyi hazát.

A magyar mindig kegyelettel ápolta nagyjai emlékét.

Viszontagságos véres napjaiban ök menték meg a forrón imádott hazát, s ök tették lehetővé, hogy e nemzet a mult ében Felséged bölcs uralma alatt élte meg fennállásának ezredik évét.

Boldog e nemzet, hogy ezen időt a legalkotmányosabb király uralma alatt élte meg, de sokkal boldogabb, hogy a dicső elődök iránti kegyeletben a második ezredév hajnalán Felséged jár elől s nagylelkű ado-

maga gabonájából süttöt kenyeret szelt meg hozzá. Eljött egyszer hozzá a szolgabíró s azt mondja neki: „Ugyan bíró uram, adjon nekem egy pár napra kétszáz forintot, szükségem van rá, becsülettel visszaadom.“ Honnan legyen magunkforma embernek heverő kétszáz frtja? mikor ha van is, földbe, marhába rakja. Gyurónak se volt, mondta is a főbíró urnak, hogy nincsen.

Nem baj az bíró ur, van a község ládájában a szondja rá a főbíró, ugy is én tartom számon, holnap, holnapután majd betesszük.

Mit csináljon a Gyuró, odaadta a pénzt, vissza is fizette a főbíró ur, nem lett semmi baj. Hanem oszt' rákapott az olcsó pénzre a főbíró, máskor is vette belőle. Visszatette, visszatette, de egyszer aztán még se tette vissza, a mikor meghalt. Ötszáz egynehány pengő hiányzott a falu pénzből, irás se volt róla. Hiába mondta az uraknak Gyuró, hova lett a pénz, sajnálták, utójára is csak neki kellett azt megfizetni.

No hát ez még nem lett volna olyan nagy baj. Nagyobbat csinált a volt jegyzőnk, verje meg az Isten, a hol van, beh sok szegény ember keserves munkája pusztult el miatta!

Mondhatjátok ti azt, uram, hogy azért irástudó a bíró, azért választják az okosabbja közül, hogy vigyázzon a falu szénájára; éppen abból lesz sokszor a baj, hogy nagyon is akar vigyázni az ember. Gyuró sem volt ostoba ember, lám a jegyző mégis okosabb volt. Nyuzta a népet, nyuzta, egyszer csak kiszökött Amerikába, csak akkor tudtuk meg, miért, mikor a nyakunkon volt a komissió,

Isten tudja mennyi idő óta gazdálkodott a községi adópénzekben, miben másban,

mányával tanúsítani kegyeskedett, hogy együtt érez velünk, és az a határtalan öröm és lelkesedés, mely e nemes szív sugalta nagylelkű adományra szíveinkben támadt, tanúsítja, hogy Felsőged ösmeri nemzeti vágyait és érzelmeit.

S midőn a nagyok iránti kegyeletet terén is együtt látja és érzi magát a nemzet nagy királyával, önkénytelen az öröm könnye csillan meg szemében, hátát rebegeknek ajkai Felsőged határtalan jóságáért és legkegyelmesebb szeretetéért, s fel száll az Égbe, jobász, hogy a Mindenható éltesse sokáig Felsőgedet, s óvja meg legnemesebb szívét balsors és csapástól.

Kit is mély hódolatunkkal és hűségünkkel vagyunk császári és apostoli királyi Felsőged legkegyelmesebb urunknak legalázatosabb szolgálói.

Ezután Kosztolányi Aurél indítványozta, hogy egy a főispán mint az alispán beszédei egész terjedelmükben a közgyűlés jegyzőkönyvébe iktattassék.

Ezzel a közgyűlés véget ért. — r. t.

Különfélék.

— Ezüstlakodalom. Belcsák László, köztisztviselő álló lévai kir. közjegyző és neje Kriek Irma urnő f. hó 11-én szűkebb családi körben ünnepelték meg házasságuknak 25 éves évfordulóját. A jubileum házaspart ez alkalomból a család tagjai és jóbarátai szeretetük tiszteletük minden jelével elhalmozták. Az elhangzott szíves szövegeket a részünkről is a legmelegebben csatlakozunk.

— Lódijazás. Barsvármegye lótenyész bizottsága Dombay Vilmos elnökre alatt f. évi október hó 24-én d. e. 10 órakor Nagy Kálnán kanca és csikó díjazást rendez, a mely bizonyára hathatósan fog közreműködni anagyi elhanyagolt lótenyésztésünk felmentése érdekében.

— Gyászír. Schwarcz György lévai uradalmi kasznárt és családját súlyos vesztés érte, a mennyiben neje Huszár Eleonóra hosszas szenvedés után f. hó 12-én elhunyt. Benne Schwarcz Ferencz uradalmi intéző és Schwarcz Aurél bírósági jegyző édes anyjukat gyászolják. A boldogult temetése, melyen a család tagjain kívül a lévai uradalom tisztjei s a lévai intelligens közönség nagy része voltak jelen, f. hó 14-én ment végbe. Mélyen sujtott családja a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Schwarcz György saját, valamint fiai Ferencz, Aurél és az összes rokonok nevében fájó szívvel tudatja felejtethetetlen hitvestársának illetve anyjuk és rokonuk Schwarcz György szűl. Huszár Eleonóra folyó hó 12-én este 8 órakor, hosszas betegség és a halotti szentségek átjatos felvétele után életének 68 ik évében bekövetkezett gyászosan elhunytát. A drága elhunytak földi maradványait f. hó 14-én délután 4 órakor fognak a r. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és örök nyugalomra helyezni. Lelki üdvéért az engesztelő szentmise-áldozat f. hó 15-én reggel 7 órakor lesz, a lévai plebánia templomban az Eg Urának bemutatva. Léva, 1897. évi október hó 13-án. Áldás és béke lengjen drága hamvai fölött!

tizenötezer forint uszott el a kezén, hogy száradjon el. Felét a bírónak rótták ki, felét az embereknek kellett megfizetni, mert hogy nem volt irás a kezünkben róla, ki mit fizetett már be. Szaladgáltunk fűhöz fához, mindenütt sajnálták, de mindenütt csak arra sült ki a sok beszéd, hogy fizessünk, mert ha nem, hát jön a pan exekutor.

Semmitől sem félünk úgy, mint a végrehajtótól, de meg mit is csináljunk, ki hallgat meg minket? Fizetünk, ha mindjárt a betevő falatunk ment is rá. Keserves volt bizony mindnyájunknak, de legkeservesebb volt a szegény Gyurónak. Háza, földje utána uszott a bíróságnak, úgy maradt, mint az ujjam. Napszámba dolgozik azóta s a mit egy nap keres, megissza másnap azon módon az asszonyával.

Szomorú dolog, gyalázatos dolog biz' az bíró uram — mondám — de hát nem jobb volna, ha elhagná az italt? Erős ember még, újra megsejtheti az Isten.

Eltűnődött egy darabig a bíró, merőn nézett a sötét söntésbe s mikor visszafelé, érdes hangja mintha megrezdült volna valamitől.

Soh' se segíti azt meg már, uram, nem adok egy porció pálinkát az élelert. Nézd csak, ott van már a tüszője, a zaidónál.

En már hamarabb is láttam, de semmi különöst nem találtam benne, megkérdeztem hát a bírót, mit ért alatta.

Nem érted te azt uram — szólt a bíró és felkászolódott — de elhidd nekem, hogy a tót csak akkor hagyja el a tüszőjét, ha bucsuzik ettől a komisz világtól.

Nem nagyon hittem a dolgot, de nem akartam ellent mondani, én is felkeltem, kifiztettem a sör árát s kimentem a bíróval.

— Hazafias ünnepély. A körmözbányai Magyar-Egyesület 1897. évi október hó 6-án a Szarvas-szálló nagy termében a nemzeti vértanuk emlékére hazafias estélyt rendezett, melynek szépen összeállított műsora a rendezőség életre valósságát mutatja. A műsor első számú Antos Károly karmester vezetése mellett, a dalegyesület a himnuszot énekelte. Utána Tóth Kálmán „Kik voltak a honvédek?” című költemény, szavaltá Kuhinka Ilonka, meleg érzéssel. Ezután Kórody Miklós tanár olvasta fel emlékbeszédét, melyet lapunk jövő számában közlünk. Majd „Szentelt hantok.” címmel Hölzky Károly, Matunák Mihály, Riszner Ede s Tokaji Nagy Kálmán, Mosonyi Mihálynak szép énekétadták elő. Ezután Schwarcz Manó Palágyi Lajos költeményét „Az aradi vértanúk”-at szavaltá. Végül a dalegyesület a szöveget élénkklésével befejezte a műsort, melyet díszes közönség hallgatott végig.

— Vasuti kedvezmény a szőlőbirtokosoknak. Barsvármegye közigazgatási bizottsága arról értesít, hogy megengedte, hogy oly rézgalic és jegezes azurin küldemények után, melyeknél a szállítmányok feladása alkalmával az orsz. magyar gazdasági egyesület, a magyar mezőgazdák szövetsége, vagy valamely a rendeltetési hely szerint illetékes és erre feljogosított vármegyei, illetve vidéki gazdasági egyesület, vagy a törvényhatósági közigazgatási bizottságok útján a vármegyei alispánok által kiállított igazolványok útján tanúsítatik, hogy azok a peronospora viticola (penészgomba) pusztítására fognak felhasználtni, a magy. kir. államasutak összes vonalain és a pirsbarcsi vasuton szétzés szerinti mennyiség feladásánál a vonalainkon érvényes helyi áru díjzabás szerinti XII. kivételes díjzabásnak megfelelőleg az „A” osztály díjtételei alkalmaztassanak. Ezen igazolványon a feladó és címzett neve és lakhelye a fak és kiadási állomás a küldemény neve és sulya megjelölendő, továbbá a címzettnek a kedvezményre való igény jogosultsága igazolandó. Ezen igazolvány úrlapokból 50 példányt küldött a megyéhez az államvasutak igazgatósága, mely az esetleges további szükségletét is azonnal feledezzük.

— Rablógyilkosság. F. hó 9-én reggel egy csudai majorságbeli parasztfiu a pusztá közelében véres ruhákat talált, a melyekről a nyomozat megállapította, hogy az egy meggyilkolt férfi ruhája lehetett, a melyet a gyilkos lehuzott áldozatáról s a csudai pusztá határában eldobta, hogy az igazság embereit félre vezesse. Ma egy hete vasárnap a legkalandosabb, legrémesebb hírek keltek számrára, melyek kiszinezése a legborzalmasabbak voltak. Rom Mihály báthi csendőrőrsparancsnok tudomására jutván a leletnek, még az nap folyamán értesítette Pitlik Mihály lévai és Visauer Antal szántói őrsparancsnokokat, kik a nyomozást területükön nyomban megkezdették. Mig Léva város területén Bilcese József alkaptány vezette az előnyomozást. Ugyanaznap Golik Györgyné, Somogyi László, magyaradi nagybirtokos kertészének neje bejelentette, hogy férje Golik György kertész a f. hó 7-én megtartott lévai vásárra jött, de onnan többé haza nem tért. A felmutatott véres ruhákban felismerte férje tulajdonát. Innét kezdve megállapították, hogy a szerencsétlen ember

Alig értünk puskalövésnyire a korcsmától, jön nagy lélekszakadva egy csomó gyerek s jelenti a bírónak, hogy a Drojna Gyuró meg a felesége az erdő szélén felakasztották magukat.

Szaladásra fogtuk a dolgot, de már hiába. Igaza volt a bírónak. Szegény Drojna Gyuró bucsut mondott ennek a komisz világnak.

Nehéz volt minden tagom, mint az ólom, hallgatagon mentem vissza a tóparti társasághoz. Beesteledett mire odaértem, éppen akkor gyujtogatták a tó felett a rakétákat.

A kiűritett pezsgős és boros üvegek szépen sorjába voltak rakva, a másik sor pedig ott állott a hegyi patak jéghideg vizében.

Bárkány Viktor a durgazdag vállalkozó pezsgős pohárral kezében, pezsgő jókedvvel fejében köszöntötte fel a megyének jelenlevő urait, kik annyi tapintattal és erélyvel igazgatták az országnak ezt az exponált végvidékét.

Süstörgő rakéták röpködtek a levegőben, tust húzott a cigány, a gyöngyöző italt egyforma józüen nyelték el a harcabsajszos szájak és rózsás ajkaskák. A nép, az istenadta nép pedig ott állott illendő távolságban és bámult.

A szájtató népség közt talán rokonai, barátai is voltak, ki tudja vajon a mulató nagy urak közül is nem-e szorongatta meg egyik másik a hajdani bíró kérges tenyerét, de bizonyára senki sem sokat törődött vele hogy odalen a völgyben egy bolond ember az a szegény Drojna Gyuró felakasztotta magát.

rablógyilkosságnak esett áldozatul. A nyomozás folyamán kiderült, hogy a vásár napján este hét óráig egyik lévai korcsmában mulatott s kissé ittas állapotban kevéssel hét óra után távozott több lévai fiatal ember társaságában, magával vivén egy pár csizmát, melyet a vásárrban vett s egy esernyőt, melyet oda hazulról hozott. Az illető fiatal emberek kihallgatván, előadták, hogy ők Golikot a báthi-utcai partig kísérték, ott elváltak, de nyomban, hogy visszafordultak, két cigányt láttak utána sietni. A csendőség minden irányban szétszéledvén, csakhamar több csoport gyanus kóbor cigányt kísért be, kik között a lévai fiatal emberek Bukay József és Dólok Sándor kóbor cigányok személyében felismerték azt a két cigányt, kik Golikot követték s a kik hosszabb vallatás után beismerték, hogy ők a hazafelé tartó Golikot a temetőnél megtámadták, sőt az egyik fejbe tütötte s csizmáját és esernyőjét elvették. Azonban a különben erős, megtermett Golik elmenekült s a varsányi uton az örhegyi szőlők felé szaladt. Ha tehát meggyilkolták, a gyilkosságnak azon a tájon kellett történni. A csizmát eladás végett odaadták egy Laczko Julius nevű cigányasszonynak, ki azt két forintért egy lévai asszonynak adta el, mig az esernyőt Bilai Biko Kálmánnak adták át. A negyvennyolc óra óta szolgálatban álló csendőség időt-fáradságot nem kímélve csakhamar kézrekerítette a nevezett orgazdát s egyuttal a lévai rendőrséggel együtt a gyilkos felkutatása iránt nyomozást a legkiterjedtebb módon folytatták. A gyanu ekkor Öbert János, a varsányi határhoz tartozó örhegyi szőlőpásztorra irányult, kinél véres balta és ruhát találtak, kit még vasárnap elfogtak. Növelte az iránta való gyanut azon körülmény, hogy puskájának az agya el volt törve, a melyre nem tudott kielégítő felvilágosítást adni. A hitvány, időtlen ember cinikus mosolygással tagadta a szörnyű bűntettet, mig hosszas vallatás után f. hó 12-én reggel Szabó rendőr előtt kijelentette, hogy vallani kíván s tényleg Bilesek alkaptány előtt be is vallotta, hogy ő volt a gyilkos. Ugyanis a mint Golik a cigányok elől a varsányi uton menekült, az örhegyi parton utját állotta spuskással fejbe vágta. A szerencsétlen ember erre a szőlők közé ugrott s arra próbált menekülni. De balvégzete épen a pásztorlak közelébe vezetete s itt a csősz fejszét kapva, balkarját a csontig bevágta s egy parlagon az ut mellett lerogy s életeért hasztalan rimánkodó embert eltört puskájával jobb lapocskáján meglötte, ugy hogy még a fojtás is a mellébe hatolt s a májat szétroncsolván halálát okozta. Azután óráját, lánczát s 11 forint készpénzt elvívén, levetkőztette, majd nem bírván elszállítani áldozatát, ki különben is nála sokkal izmosabb volt, vadállati kegyetlenséggel szétdarabolta s a parlagon végigmenve a szomszédos, frissen szántott uradalmi szántóföldben darabonkint elásta. Nyomban kivezették őt a helyszínére, hol kapát adván kezébe áldozatának kiasására kényserítették. A szőlő szélétől alig tíz lépésre egy pár kapavágás után nyomban elötűnt a test derékán elvágott felső része a fejjel egy ingben töle pár lépésnyire feküdt a test középső része, teljesen meztelenül. Mig a térden felül lemetezett lábakat 760 lépésnyire egy kis ér mentén találtak meg rajta cipőkkel és alsó ruhával. Valószínűleg ide akarta hordani áldozatát a gyilkos, azonban vagy az időből kifogyván, vagy nem bírván, a törzset és a felső részt közelebb ásta el. A szörnyű mézárás színhelyét pedig árpapelyvával hintette be, így tüntetvén el a szétfolyt vért. Az elrabolt pénzt s értéktárgyakat különböző helyen rejtette el. A rettenetes gyilkost ezután visszavezették a lévai városához, mig a holttest darabjait ugyanazon helyzetben hagyván a vizsgálóbíró megérkezéig a csendőrök őrizetére bízták. A borzalmas lelet megzemelésére csapatostul tödultak ki egész nap, mert az ipolyági vizsgáló bíró csak másnap érkezett meg s fogott az egész környéket izgalomba ejtő bűnyű felderítéséhez. A meggyilkolt özvegyet és három árvaát hagyott hátra, kik egész nap ott zokogtak kedvesük szétdarabolt hullája mellett. A megejtett boncolás után a varsányi temetőben f. hó 13-án temették el. A gyilkos csősz, valamint a cigányokat pedig vizsgálati fogságba helyezvén Ipolyágra szállították, hol majd az igazságszolgáltatás végez velük. A nyomozásban a fennemlített három őrsparancsnokon kívül tévékeny részük volt még Nagy István lévai őrsvezető, Petrus Márton, Kvaszay József, Csizsár János lévai, Antal Mihály báthi és Botlik Benedek szántói csendőrök, kik valóban fáradságot nem ismerő kötelességtudással teljesítették hivatásukat.

— Acetylenvilágítás Léván. Az új világító anyag az „Acetylen” gyorsan hódít az egész országban, mi nem is csodálható, ha tekintetbe vesszük, hogy ellentétben az eddigi világító módokkal, mely szép, intenzio fehér fénye van és m'ly könnyű, egyszerű és jutányos az előállítás. Eng e l József lévai fűszerkereskedő üzletében vezették be a minap az acetylent. Az „Apolló” társaság Budapestről (Deák Ferencz-utca 3. szám) rendezte be Engel ur üzlethelyiségét, hol esténként, nagy közönség gyönyörködik a meglepő fényárban. A társaság megkeresésére, hogy a társaságnak kizárólag Budapestben van irodája, utazó ügynököket nem tart s hogy az e czimen legutóbb is

Léván járt demonstráló urak, a társaság czégét jogtalanul bitorolták. A minap Zárai ur a társaság igazgatója jött Lévára és a társaság lévai érdekeinek képviselővel Braun Gyula urat bizta meg.

— Rövid hírek. — Helfy Ignác, a függetlenségi és 48-as párt legrégibb tagja, Kossuthnak volt titkára, orsz. képviselő f. hó 11-én életében 68 évében Budapestben meghalt. — **Az angol derby győző** versenylovat, a Galtee-Mooret a magyar kormány és a magyar lovar-egylet 20,000 font sterlingért vagyis körülbelül ötszázezer koronáért megvették. — **Államadósságunk** a legújabbban közzétett kimutatás szerint 1896. év végén 2.177,685,324 forintot tett ki.

Közönség köréből.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazon rokon és barátainknak kik felejtetlen nöm, illetve szeretett édes anyánk elhunytá alkalmával részvétük nyilvánításával fájdalunkat enyhítették, fogadják szívesen ez uton hálás köszönetünk nyilvánítását. Léván, 1897. okt. 15.

Schwarcz György és fiai.

Szerkesztői üzenet.

Ignotus. A beküldött cikket — legnagyobb sajnálatunkra — nem közölhetjük, egyrészt mert elvünk ellen van névtelen cikkek átvenni, másrészt lapunk legutóbbi két számában ugyanazon tárgy már kimerítőleg kifejtett, hogy b. cikkének közlésével ismétlésbe bocsátkoznánk. Névvél alájegyzett hasonló jó cikkeket nagyon szívesen közlünk.

Lévai piacziárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.

Buza: m.-mázásánként 10 frt — kr. 11 frt. 50 Két szeres 8 frt — kr. 9 frt — kr. — Rozs 8 frt — kr. 8 frt 20 kr. Arpa 6 frt — kr 6 frt 50 kr. Kukoricza 5 frt 30 kr 5 frt 70 kr. Bab 6 frt — kr. 6 frt 30 kr. Zab 6 frt — kr 6 frt 50 kr. Lencse 6 frt 50 kr. 7 frt — kr. Köles 4 frt — kr. 4 frt 40 kr.

Nyiltér.

1897. évi 1167. sz.

Zabszállítási felhívás.

A körmözbányai m. kir. bányahivatal kezelése alatt álló löistálózás számára az 1898-ik évben negyszáznyolcvan (480) hektoliter kifogástalan minőségű zabra lévén szükség, a szállítást elvállalni szándékozók felhivatnak, hogy 50 krajczáros bélyeggel és (1) kilogramm zab mintával felszerelt zárt írásbeli ajánlataikat a borítékon „zabszállítási ajánlat” felirással ellátva folyó évi november hó 9-iken délután 5 óráig ezen kir. bányahivatalnál nyujtsák be, később beérkező ajánlatok nem fognak tárgyalás alá vétetni.

Különösen szem előtt tartandók:

1. A métermázsánként megállapítandó egységi ár az ajánlatban szóval és számokkal tisztán kiírandó.

2. Csak teljesen kifogástalan minőségű, hektoliterenként legalább 42 — 44 kilogramm sulyú, kétszer rostált zab fog átvétetni, a kikötött sulynak meg nem felelő vagy az átvéző bizottság által bármely irányban kifogásolt anyag visszafog utasítani.

3. Vállalkozó kötelezi magát 80 hektoliteret még ez évi december hó 1-ig, a többi 400 hektoliteret pedig december hó végéig a városon kívül fekvő raktárba saját költségén beszállítani.

A vételár az egész mennyiség beszállítása után II-ik és III-ik fokozat szerinti bélyegjegyekkel fogszerűen ellátott nyugta ellen 1898. évi január hó 1-én fog a bányahivatali pénztár által kifizettetni.

4. Bánatpénz fejében a vállalatból várható nyers bevételnek 5%-ka készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban az ajánlathoz csatolandó, mely bánatpénz a vállalatot elnyerőnek csak a szállítás kifogástalan teljesítése után fog szabályszerű nyugta ellenében visszaadni.

5. A beérkezett ajánlatok f. évi november hó 10-én délelőtt 10 órakor a bányahivatali tanácstermében fognak felbontatni és azonnal tárgyalás alá vétetnek.

6. A kir. bányahivatal fenntartja magának azon jogot, hogy a beérkezett ajánlatok bármelyikét tekintet nélkül az egységi ár magasságára tetszés szerint elfogadhasssa, esetleg az összes ajánlatokat visszautasíthassa. Részletesebb felvilágosítások a kir. bányahivatalirodájában a hivatalos órák alatt beszerezhetők.

M. kir. bányahivatal.

G.-Berzence-Léva. Léva-Csata-Párkány-Nána.				Párkány-Nána-Csata-Léva. Léva-G.-Berzence.				Balassa-Gyarmat — Párkány-Nána és vissza.				Nagy-Surány—Kis-Tapolcsány és vissza.			
Gr.-Berzence ind.	12.30	4.25		Bécsből ind.	11.00 sz.	9.35 sz.		Balassa-Gyarmat ind.	3.25	8.15	2.50	Nagy-Surány ind.	4.40	12.35	4.50
Jálina . . .	12.38	4.33		Párkány-Nána érk.	5.17 sz.	3.39 sz.	7.30 gy.	Dejtár . . .	3.52	8.39	3.50	Zsitva-Födemes . . .	4.59	12.52	5.06
Saskó-Váralja . . .	12.49	4.44		Budapestről ind.	9.35 sz.	9.15 sz.		Ipoly-Vecze . . .	4.08	8.55	4.06	Mánya	5.27	1.13	5.29
Gr.-Szt.-Kereszt . . .	1.11	5.01		Párkány-Nána érk.	11.49 sz.	11.20 sz.		Drégely-Palánk . . .	4.21	9.10	4.19	Vajk	5.53	1.36	5.52
Geletnek-Szklénó . . .	1.30	5.20		Párkány-Nána ind.	11.25 sz.	2.58 sz.	8.52	Ipolyság	4.47	9.36	4.43	Vecsebély	6.24	2.00	6.17
Szénásfalu-Vichnye . . .	1.37	5.27		Párkány-Nána ind.	5.25	4.05	9.05	Visk	5.08	9.57	5.04	Zsitva-Ujfalu	6.41	2.16	6.30
Zsarnóca	2.09	5.54		Köhid-Gyarmath . . .	5.42	4.23	9.22	Bél	5.27	10.16	5.25	Taszár	7.10	2.40	7.20
Zsarnóca-Fürészsm. . .	2.14	6.59		Kéménd	5.57	4.39	9.37	Ipoly-Pásztó	5.37	10.27	5.36	Ar.-Maróth	7.42	3.07	7.33
Garamrév	2.21	6.06		Bény	6.09	4.52	9.49	Zalaba	5.49	10.43	5.52	Kis-Tapolcsány	7.58	3.20	
Rudno	2.37	6.22		Csata érk.	6.21	5.05	10.01	Caata érk.	6.17	11.13	6.11				
Ujbánya	3.54	6.37		Csata ind.	6.29	5.20	10.19	Párkány-Nána érk.	6.42	11.23	6.56				
Garam-Szt.-Benedek . . .	3.35	7.16		Oroszka	6.37	5.29	10.27	Párkány-Nána ind.	7.49	12.17	7.43				
Kovácsi	3.46	7.27		Garam-Damásd	6.47	5.39	10.37	Vissza.							
Nagy-Kosmály	4. —	7.38		Zeliz	6.59	5.52	10.50	Párkány-Nána ind.	5.25	9.05	4.05				
Léva érk.	4.17	7.55		Nagy-Salló	7.27	6.20	11.18	Caata érk.	6.21	10.01	5.05				
Alsó-Várad	5.05	10.03	5.10	Alsó-Várad	7.44	6.37	11.35	Csata ind.	6.50	10.08	5.15				
Nagy-Salló	5.30	10.26	5.52	Léva érk.	8.01	6.54	11.52	Zalaba	7.04	10.27	5.29				
Zeliz	5.56	10.49	6.14	Nagy-Kosmály	8.09	7.14		Ipoly-Pászó	7.24	10.47	5.47				
Garam-Damásd	6.09	11.01	6.26	Kovácsi	8.27	7.35		Bél	7.31	10.57	5.56				
Oroszka	6.23	11.11	6.38	Garam-Szt.-Benedek . .	8.35	7.45		Szakállós	7.50	11.14	6.12				
Csata érk.	6.32	11.18	6.45	Ujbánya	8.53	8.13		Visk	8.08	11.29	6.27				
" ind.	6.42	11.23	6.56	Rudno	9.14	8.54		Ipolyság	8.41	11.56	6.52				
Bény	6.57	11.36	7.09	Garamrév	9.19	9.02		Drégely-Palánk	9.08	12.17	7.11				
Kéménd	7.10	11.47	7.20	Zsarnóca-Fürészsm. . .	9.30	9.14		Ipoly-Vecze	9.20	12.29	7.23				
Köhid-Gyarmath	7.25	12.00	7.33	Zsarnóca	9.36	9.21		Dejtár	9.39	12.50	7.41				
Párkány-Nána érk.	7.43	12.17	7.49	Szénásfalu-Vichnye . . .	9.49	9.46		Balassa-Gyarmat érk.	10.03	1.45	8.05				
Budapest felé . . . ind.	8.00 gy.	12.37 gy.	8.27 sz.	Geletnek Szklénó	10.02	10.01									
" érk.	9.20 gy.	1.50	10.55	Garam-Szt.-Kereszt . . .	10.08	10.08									
Bécs felé ind.	11.57 sz.	2.59 gy.	11.28 sz.	Saskó-Váralja	10.26	10.43									
" érk.	6.35 sz.	6.30	11.54 gy.	Jálina	10.33	10.51									
			12.45 gy.	Garam-Berzence	10.42	11.02									
					10.49	11.10									

A feketébb számok az esti 6 órától reggeli 6 óráig terjedő időt mutatják.
 Gy = gyorsvonat; sz = személyvonat

Weinberger Zsigmond, Léva

magnagykereskedő.

Legmagasabb napiárakon vásárol: Lóherét, luczernát, baltaczimet, őszi borsót, téli bükkönyt, babot, mákot, valamint mindennemű gazdasági vetőmagvat; Mintázott ajánlatok ár és mennyiség megjelölésével kéretnek!

Kis hirdetések.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és Társa kiadócéggel ad, ki levélbeli tudakozásra postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

LANG B.
Központi kávéháza — Léván.
Ezennel van szerencsém melegen ajánlani közvetlenül beszerzett **Délvidéki boraim** következő kitűnő minőségűnek elismert fajait.
Fajok: Malaga. Lacrima Christi (Krisztus vére) Madera. Port Cabinet. Port Witthe. Va de Adolfo. Rittwaga. Malaga. Scherry pale. Marsala. Vermuth (ürmös). Gambva Hermano. Jercz de la frontera. Flli Plattamone Co Trapasu. G. E. Vinardi Co Turin.
Van szerencsém Léva város és vidéke közönsége b. tudomására hozni, hogy **Léván, (Dukesz-féle házban)** a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő **divatáru-üzletet** nyitottam. — A n. é. közönség szíves pártfogását kérve, vagyok **tisztelettel özv. Málasi Anna.**

Báthi utca 396. sz. alatti Tonnhauser-féle házban f. évi november 1-től 6 szoba, konyha, kamra, jégverem és pinczéből álló lakás haszonbérbe adatik. — Bővebb felvilágosítást ad: **Tonnhauser Mihály. (Kobári-utca.)**

Tisztelettel értesítem Léva város és vidéke t. közönségét, hogy helyben **f. évi aug. hó 1-től** a Lovas-féle házban (Báthi-utca) szücs műhelyt rendeztem be, s készleten tartok mindennemű női és férfi szücsárukat, valamint javításokat pontosan és jutányosan eszközölök.
Teljes tisztelettel Weinstein Samu, szücs mester.

5868. sz. 1897.

Pályázati hirdetmény.

Léva rend. tanácsu város az 1897. évi szept. hó 28-án kelt 5048. sz. rendeletével a lévai piacsternek rendezését és kövezését 22914 frt. 30 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munkák kivételének **biztosítása** céljából, 1897. évi november 15. napján d. e. 10 órakor a lévai városháza termében tartandó zárt ajánlati verseny tárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat (az ajánlati költségvetéssel együtt) a kitűzött nap d. e. 10 órájáig Léva város polgármesteréhez annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg (illetve az ajánlati költségvetés végösszege) 5%-ának megfelelő bánatpénz (vagy a bánatpénznek a városi pénztárnál) történt letételét igazoló pénztári nyugta csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek Léva város polgármesteri hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

A beérkező pályázatoknak elfogadását vagy visszautasítását a város magának szabadon fenntartja.

Léva, 1897. október 10-én.
Máriássy, polgármester.

Elsőrendű köszön és pirszénre megrendeléseket elfogad és házhoz szállít — **BRAUN JÓZSEF és FIA.**

I. magyar királyi szabadalmazott osztály sorsjáték

A magy. kir. osztálysorsjáték **50.000 nyereményének jegyzéke.**

A legnagyobb nyeremény a játékterv 9. §. szerint **1.000.000 korona.**

Egy millió **korona.**

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények	Korona
1 á	600,000
1 "	400,000
1 "	200,000
2 "	100,000
1 "	90,000
1 "	80,000
1 "	70,000
2 "	60,000
1 "	40,000
5 "	30,000
1 "	25,000
7 "	20,000
3 "	15,000
31 "	10,000
67 "	5,000
3 "	3,000
432 "	2,000
763 "	1,000
1238 "	500
90 "	300
31700 "	200
3900 "	170
4900 "	130
50 "	100
3900 "	80
2900 "	40

50000 nyeremény és jutalom 13.160.000 kor.
összegben, mely 6 osztályban sorsoltatik ki.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kis lutri megszűnik és ezen osztály sorsjátékát pótoltatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállnak és az illető sorsjegyek eladattak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 és 50.000 eredeti sorsjegyből pénznereményből.

A nyerési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri, vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50,000 nyeremény a mellette álló nyeremény jegyzékből látható; ezen nyeremények 6 részben lesznek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kifizetetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

6 frt egy egész eredeti sorsjegy
3 " egy fél " " "
1.50 " egy negyed " " "
0.75 " egy nyolcad " " "

A húzások a fővárosi vígadó épületében nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. közjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben elárusítjuk vagy utánvételt, vagy az összeg postautalványnyal beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőink minden egyes húzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzéket.

Rendelményeket f. é. **október hó 23 ig** fogadunk el.

Török A. és Társa
a magy. királyi szabad. osztály-sorsjáték főelárusítónál,
BUDAPEST, Váci-körút 4./P szám